

LOIMAAN KAUPUNKI

NIINIJOEN KYLÄALUEEN OSAYLEISKAAVA

KAAVA-ALUEEN HISTORIA

Päivämäärä

31.10.2018

Laatija

Kalle Rautavuori

Kuvaus

Niinijoen osayleiskaava-alueen historian ja merkittävien rakennusten yhteenveto

Lähteet

**Niinijoki ajanvirrassa (Niinijoen Kyläyhdistys r.y., 2004)
Maanmittaushallituksen arkisto/digi.narc.fi**

Sisällys

1.	JOHDANTO	4
2.	ESIHISTORIALLISET KYLÄTONTIT	5
2.1.	PAHIKAINEN	5
2.1.1.	PAHIKAISTEN KANTATALOT	6
2.2.	TORKKALA	8
2.2.1.	TORKKALAN KANTATALOT	9
2.3.	VILVAINEN	11
2.3.1.	VAILVAISTEN KANTATALOT	12
2.4.	HURSKALA	13
2.4.1.	HURSKALAN KANTATALOT	14
3.	MERKITTÄVIÄ RAKENNUKSIA	16
3.1.	TORKKALAN KOULU	16
3.2.	MEIJERI	17
3.3.	OSUUSKASSA / OSUUSPANKKI	18
3.4.	RUKOUSHUONE	20
3.5.	NIINIPIRTTI	20
3.6.	YHTEENVETOKARTTA	22
4.	KYLÄN KEHITYS	23
4.1.	KARTTATARKASTELU KYLÄN KEHITYKSESTÄ	23

1. JOHDANTO

Niinijoen kylä on rakentunut Niinijoki nimisen Loimijoen sivuhaaran ympäristöön. Nimi viittaa niinipuuhun eli lehmukseen. Maatarkastuskirjassa vuonna 1631 on arvioitu alueen niinimetsien riittävyyttä, lisäksi löytyy mainintoja niiniköydestä. Oletettavaa on, että lehmuksia on kasvanut Niinijoen rantamilla runsaasti.

Ensimmäinen kirjallinen merkintä Niinijoesta on vuodelta 1421. Kustaa Vaasan veroluettelon mukaan Niinijoella oli vuonna 1541 yhdeksän kantakylää, jotka muodostavat nykyisen Niinijoen seutukunnan. Vuonna 1571 tiedetään näissä kantakylissä olleen 38 taloa. Kantakylistä neljä, Pahikainen, Torkkala, Vilvainen ja Hurskala, sijoittuva osittain nyt tekeillä olevan osayleiskaavan kaava-alueelle. Niinijoen kylistä suurin oli Krekilä. Niinijoen neljänneskuntaan ovat kuuluneet lisäksi myös Piltola, Klokkarla, Mellilä, Isoperä, Vähäperä ja Pesäsuu.

2. ESIHISTORIALLISET KYLÄTONTIT

2.1. PAHIKAINEN

Vanha kylätontti

Senaatin kartasto 1883

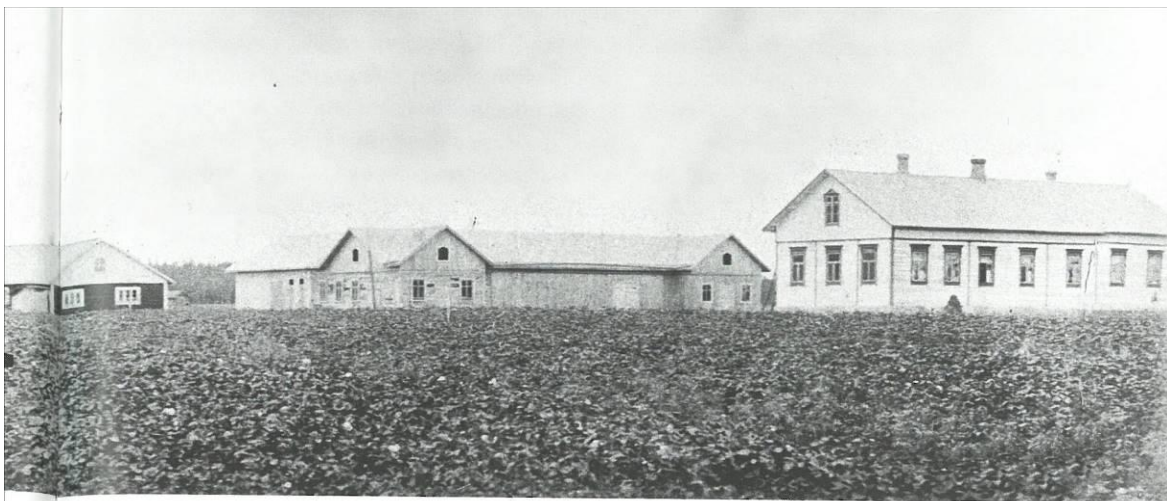

Venäläinen topografikartta 1882

2.1.1. PAHIKAISTEN KANTATALOT

Pahikaisten kylässä oli 1540-luvulla kolme taloa: litta, Norri ja Sipilä. Vuoden 1768 isojakokartan mukaan kantatilat sijaitsivat lähekkäin kylätontilla nykyisen Niinjoentien molemmin puolin, Niinjoen itäpuolella. Litta ja Sipilä tien joen puolella ja Norri niitä vastapäätä. Sipilä sijaitsee edelleen samalla paikalla, mutta Norri on siirretty noin 400 metriä koilliseen ja litta noin 600 metriä kaakkoon vanhalta kylätontilta. Siirtymiset johtuivat isojaon mukaisesta tavoitteesta hajottaa ryhmäkylät ja siirtää talouskeskukset peltojen keskelle.

littan uusi päärakennus rakennettiin vuonna 1923. Littasta on aikojen kuluessa lohkottu useita uusia tiloja. Muun muassa Niinipirtin Niinilä tila lohkottiin littan tilasta vuonna 1937.

Pahikaisten Norri 1900-luvun alussa.

Kuva, Niinijoki ajan virrassa.

Sipilän talon veljekset jakoivat aikanaan tilan, jolloin Pahikaisten kylään muodostui Rajala. Myöhemmin Sipilästä on lohkottu useita uusia tiloja. Sipilän talo paloi vuonna 1940. Uusi päärakennus on rakennettu samalle tontille vuonna 1942. Palossa säilyi vuonna 1911 rakennettu hirsinavetta.

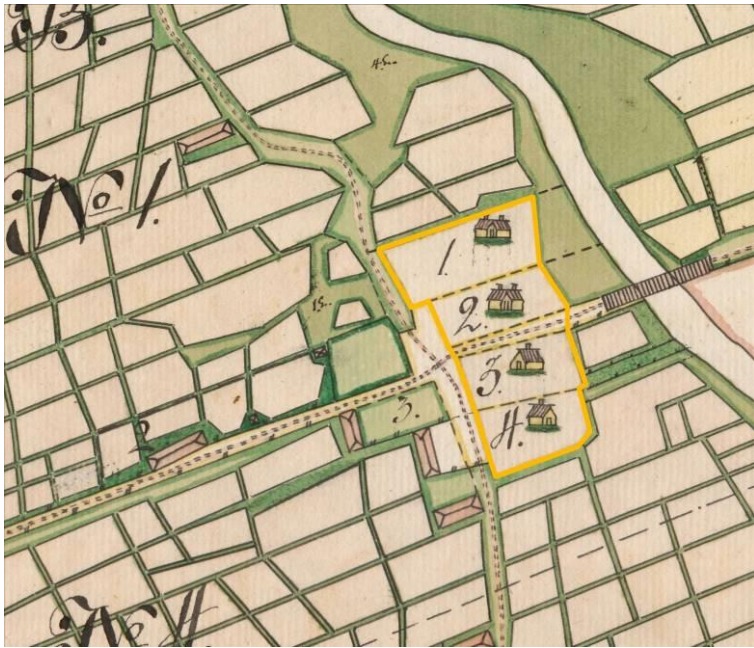
Norrin uusi päärakennus valmistui vuonna 1906. Norrista lohkottiin neljä tilaa vuosien 1919-1938 välisenä aikana, myös karjalasta tulleille evakoille lohkottiin Norrista kaksi omaa tilaa.

Torppia Pahikaisissa oli vuonna 1856 viisi kappaletta.

Heikki Norri rakensi kotitilansa viereen, noin puolen kilometrin päähän, oman talonsa 1940-luvun lopulla. Se tehtiin sodan jälkeiseen tapaan uudistilan ensimmäiseksi rakennukseksi, jossa voisi myös tilapäisesti asua ennen asuinrakennuksen valmistumista. Hirsirunkoisessa rakennuksessa oli navetta ja sauna sekä tallin yläpuolella asuinhuone. Toisessa päässä rakennus jatkui lautarakenteisena latona. Rakennus jäi autioksi, kun Heikki Norri sairastui 1970-luvun puolivälissä. Myöhemmin tilan uusi omistaja vuokrasi paikan Loimaan Seudun Reservin Aliupseereille, jotka kunnostivat siitä talkootyönä itselleen tukikohdan. Paikka on nimetty rakentajansa mukaan Heikinpirtiksi. Heikinpirtin viereen reserviläiset ovat rakentaneet ampumaradan, joka on yhdistetty valaistuin polku/hiihtourin noin 300 metrin etäisyydellä olevaan Kertunmäen pururata/latuverkostoon. Alueelle on rakennettu myös laavu ja kota.

2.2. TORKKALA

Vanha kylätontti

Senaatin kartasto 1883

Venäläinen topografikartta 1882

2.2.1. TORKKALAN KANTATALOT

Ennen isojakoa **Torkkalan** kylässä oli neljä kantatilaa Kalkki, Knuutila, Klemelä ja Yrjölä. Vanha kylätontti sijaitsi Niinijoen länsirannalla, nykyisen Torkkalantien molemmin puolin. Kalkin ja Knuutilan rakennukset ovat edelleen vanhalla paikalla. Klemelä on siirretty noin 600 metriä lounaaseen, Yrjölän tila on noin 180 metriä kaakkoon ja Murtomaan tila noin kilometrin länteen vanhalta paikalta. Perimätiedon mukaan Niinijoentien ja Kertunmäentien risteyksen lähellä olisi ollut yksi Loimaan keskiaikaisista seutukirkkoista tai saarnapaikoista. Myös alueen nimistö viittaa tähän. Alueella on mm. Papinniittu, Kirkko-oja sekä Papinnotko. Perimätiedon mukaan kirkon ehtoollisastioita olisi säilytetty Kalkin talossa ja talo olisi saanut tästä nimensä (kalkki=ehtoollismalja). Myös kylän nimi Torkkala perustuu todennäköisesti kirkolliseen sanaan torkka eli suntio, unilukkari.

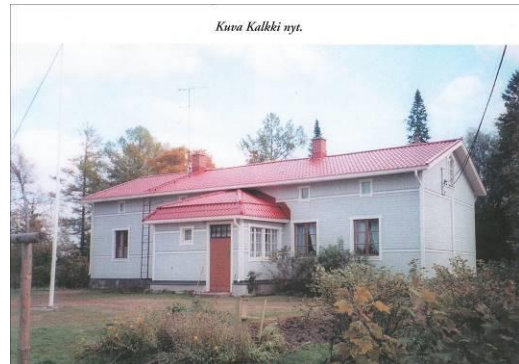
Maanmittaushallituksen uudistusarkisto, Isojaon järjestely 1912.

Kalkki oli saman suvun hallussa aina vuoteen 1947 asti, jolloin karjalasta tulleet perheet ostivat tilan ja jakoivat sen neljään osaan. Kalkin vanha päärakennus on purettu. Nykyinen Kalkin päärakennus on 1830-luvulta. Talo on säilynyt 1900-luvun alun ulkoasussa.

KALKKI on yksi torkkalan kantataloista.

Kuva Kalkki nyt.

Kuvat, Niinijoki ajan virrassa.

Knuutila on jaettu Murtomaan tilasta vuonna 1562. Vuonna 1918 maanvuokralain nojalla Knuutilan tilasta erotettiin yksi torppa, neljä mäkitupaa ja kaksi lisämaa-aluetta, yhteensä 30 hehtaaria. Siirtolaisasutuksen aikana Knuutilan tilasta lohkottiin viisi tilaa. Knuutilan päärakennus on rakennettu 1860-luvulla, navetta vuonna 1904 ja työväenasunto 1920-luvulla.

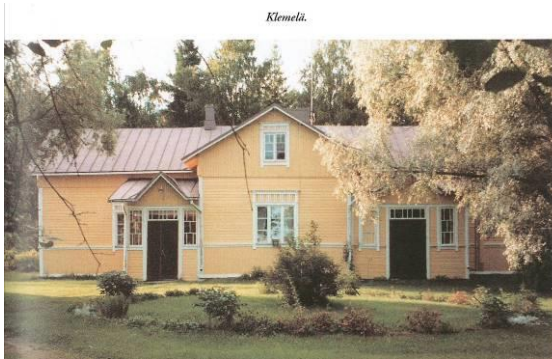
Torkkalan Knuutila nykyasussaan.

Torkkalan Knuutila n. v. 1915 talo vielä alkuperäisessä muodossaan. Kuvassa valkoinen esiliina edessä on emäntä Alma Sjöstedt (Sabramaa) ja hänen edessään poikansa Hannes Sjöstedt (myöh. Sabramaa).

Kuvat, Niinijoki ajan virrassa.

Klemelän tila on ollut saman suvun hallussa vuodesta 1582. Aikoinaan talo sijaitsi Niinijoen varressa samassa ryhmässä muiden kantatilojen kanssa, mutta 1910-luvulla tila siirrettiin nykyiselle paikalleen.

Klemelä.

Kuva, Niinijoki ajan virrassa.

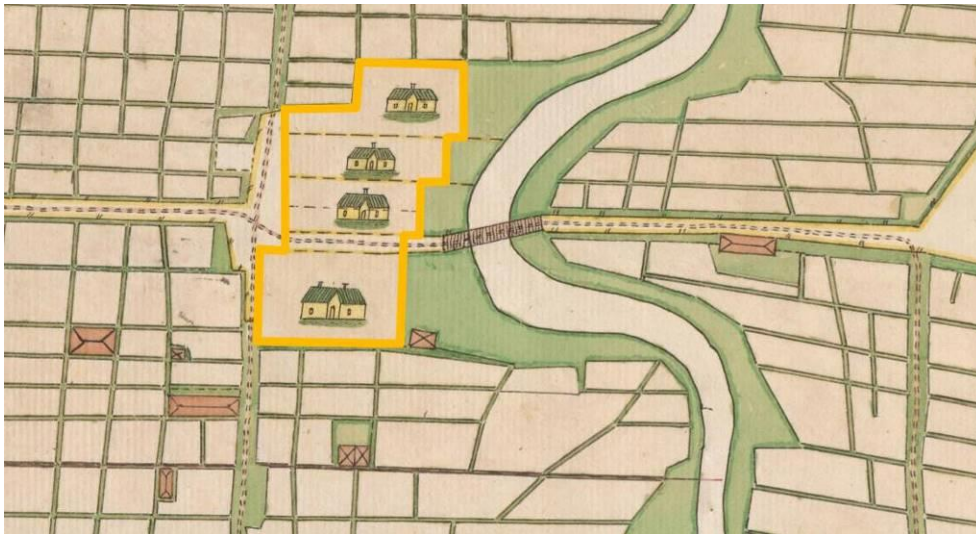
Yrjölän tila jaettiin kahteen osaan 1900-luvun alussa, jolloin muodostui Yrjölän ja Murtomaan tilat. Yrjölä on siirretty nykyiselle paikalleen vuonna 1926 ollen sitä ennen kantatilojen rykelmässä Kalkin ja Knuutilan välissä. Nykyinen päärakennus on rakennettu samana vuonna. Murtomaan tila on siirretty nykyiselle paikalleen noin vuoden 1910 tienoilla. Toisen maailmansodan jälkeen tilan omistajat luovuttivat noin puolet peltopinta-alastaan, noin 56 hehtaaria peltoa ja 45 hehtaaria metsämaata, siirtoväen asutukseen, yhteensä muodostui viisi siirtotilaa.

Paljon Torkkalalaisia asui aikoinaan niin sanotun "Käsityöläiskadun", nykyisen Kertunmäentien, varrella. Tien varrella asuin paljon taitavia käsityöläisiä. Tien varrella oli mm. paja ja suutari.

Niinijoentien ja Kertunmäentien risteyksessä olevan riichen rakennusvuotta ei tarkkaan tiedetä, mutta sen arvioidaan olevan ainakin 1700-luvulta.

2.3. VILVAINEN

Vilvaisten kylätontti 1769

Senaatin kartasto 1883

Venäläinen topografikartta 1882

2.3.1. VAILVAISTEN KANTATALOT

Vilvaisten kylän taloluku vuonna 1571 oli neljä. Vuonna 1694 taloluku oli enää kaksi. 1700-luvun alussa Vilvaisissa oli edelleen kaksi taloa, jotka olivat armeijalle ratsumiehen varustaneita rustholleja. Knuutila oli jakautunut 1700-luvun kuluessa ja siitä oli muodostettu Simolan ja Pietilän talot, joiden lisäksi myös Knuutila jatkoi toimintaansa talona. Vilvaisten kylän verotalot olivat Markula, Knuutila, Simola ja Pietilä. Kylätontti sijaitsi Niinijoen länsipuolella, nykyisen Vilvaistentien molemmin puolin. Isojaon jälkeen Markulan rustholli jaettiin vuonna 1771 Ali- ja Yli-Markulaan ja 1800-luvulla Ali-Markula osti Simolan. Simolan tila sijaitsee noin 900 metriä luoteeseen kylätontilta. Isojaon jälkeen vain Pietilä jäi entiselle paikalleen, muut rakensivat uuden talouskeskuksen väljemmille tonteille. Knuutila siirtyi noin 200 metriä itään ja Ali- ja Yli-Markula noin 250 metriä lounaaseen.

Pietilän talon jako virallistettiin vuonna 1840, jolloin Pelto- ja Kylä-Pietilän tilat erkanivat virallisesti omiksi yksiköikseen. Kylä-Pietilä on edelleen vanhalla paikalla. Tilan nykyinen päärakennus on rakennettu vuonna 1912. Pelto-Pietilä sijaitsee nykyisin noin 800 metriä vanhasta ryhmäkylästä luoteeseen päin. Tilan nykyinen päärakennus on rakennettu 1850-luvulla.

Knuutila siirsi talonsa toiselle puolelle Niinijokea jo 1700-luvun lopussa. Nykyinen päärakennus on rakennettu vuoden 1906 tienoilla.

Ali- ja Yli-Markula siirtyivät kylätontilta 1800-luvun loppupuolella. Ali-Markula on siirretty ennen vuotta 1886 ja Yli-Markula vuonna 1888. Ali-Markulan päärakennus on vuodelta 1882. Pihapiirissä on myös muita 1800-luvun lopun rakennuksia. Rakennukset ovat säilyttäneet hyvin alkuperäisen ilmeen. Yli-Markulan päärakennus on rakennettu noin vuonna 1888, nykyinen ulkoasu on vuodelta 1925. Rakennusta on laajettu 1960-luvulla. Pihapiirissä on mm. 1700-luvun aitta ja 1920-luvun hirsinavetta.

Kuva, Niinijoki ajan virrassa.

2.4. HURSKALA

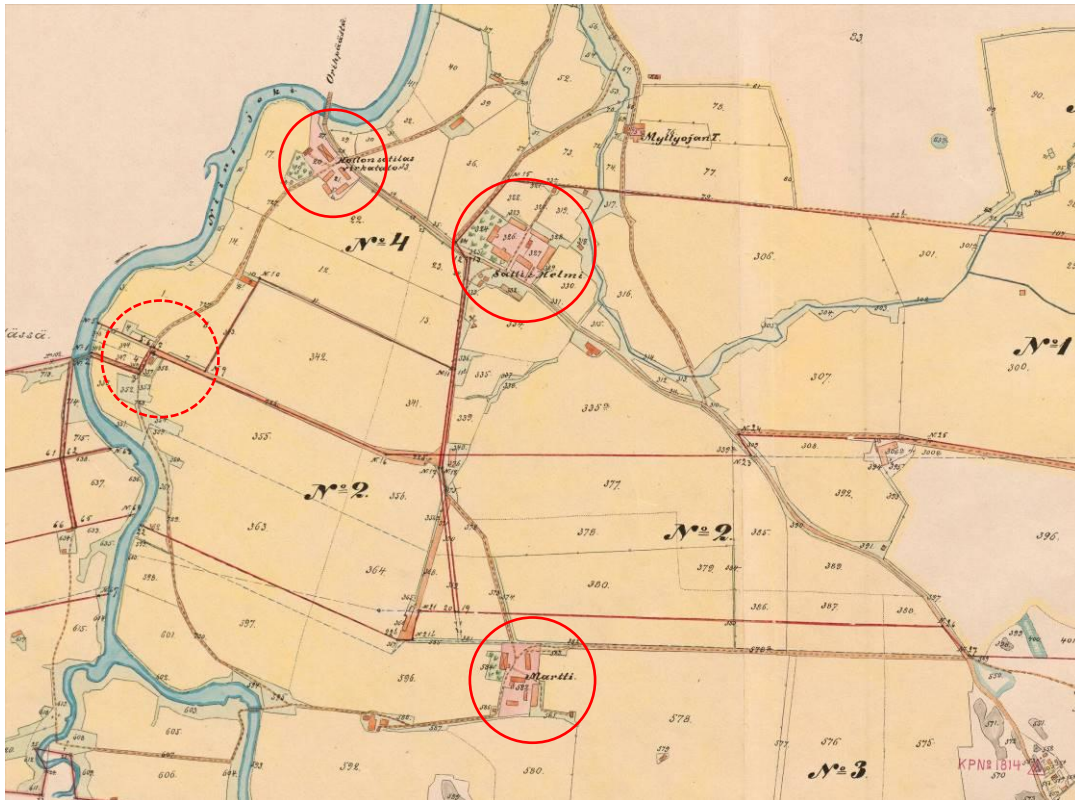
Maanmittaushallituksen uudistusarkisto, Isojako 1769-1791

Senaatin kartasto 1883

Venäläinen topografikartta 1882

Maanmittaushallituksen uudistusarkisto, Isojaon järjestely 1912.

2.4.1. HURSKALAN KANTATALOT

Vuonna 1540 **Hurskalassa** oli kolme taloa. Kontti, Pöppö ja Salli. Vuonna 1561 Salli jaettiin kahteen osaan, jolloin muodostui Salli ja Kuttinen. Vanha kylätontti jää kaava-alueen ulkopuolelle, mutta kantatiloista Sallin ja Martin nykyiset tilakeskukset kuuluvat tekeillä olevan osayleiskaavan kaava-alueeseen.

Vuonna 1571 Hurskalassa oli neljä taloa. Kylän asutus on sijoittunut nykyisen Ylijoentien ja Niinijoen väliselle alueelle. Talojen nimet olivat Kuttinen (Hollo), Salli, Pöppö (Martti) ja Kontti (Helmi). Kyläkeskus sijaitsi suunnilleen nykyisen Jokelan kohdalla. Vuoden 1908 isojaon täydennyskartassa kaikki talot on jo siirretty nykyisille paikoilleen. Hollo noin 300 metriä koilliseen, Salli noin 500 metriä itään ja Martti noin 700 metriä kaakkoon vanhalta kylätontilta.

Hollon tila jaettiin 1930-luvulla kolmelle veljekselle. Talon vanhat rakennukset on purettu.

Sallin tilakeskus on siirretty nykyiselle paikalleen vuoteen 1878 mennessä. Nykyinen päärakennus on rakennettu vuonna 1878, lisäksi pihapiirissa on 1800-luvun hirsiaitta. Muut talousrakennukset ovat 1930-luvulta. Vuonna 1845 Helmi (entinen **Kontti**) siirtyi Sallin omistukseen. Salli toimi vuosina 1885-1905 kestiekievarina. Vuonna 1928 Loimaan kunta osti Sallin talon ja Helmin (Kontin) tilan, joista muodostettiin tilapäisesti Kuntala-niminen perintötila. Tila jaettiin kymmeneen osaan.

Kuva, Niinijoki ajan virrassa.

Martin tila tunnettiin alun perin nimellä Pöppöi. Tilan talouskeskus siirtyi nykyiselle paikalleen 1800 ja 1900 luvun vaihteen tienoilla. Nykyinen päärakennus on rakennettu 1920-luvun alussa.

Hurskalassa torppia oli vähän. Kirkonkirjojen perusteella 1900-luvun alussa oli vain kaksi torppaa.

Kuva, Niinijoki ajan virrassa.

3. MERKITTÄVIÄ RAKENNUKSIA

3.1. TORKKALAN KOULU

Loimaalla käytiin 1880-1890 luvuilla laajat ja erimielisetkin keskustelut oppivelvollisuuden tarkoituksesta, koulujen lukumäärästä ja niiden sijoituksesta silloisen suuren kunnan alueelle. Lopulta päädyttiin kahdeksaan koulupiiriin, joista yksi oli Niinijoen koulupiiri, jonne asukkaiden oli perustettava koulu. Suomen senaatin kirkollisasiain toimikunnan päätös koulutoimen aloittamisesta ja koulun perustamisesta Niinijoelle Ylihallituksen esityksen perusteella saatiin vuonna 1893. Vuonna 1895 Torkkalan Knuutilassa pidetyssä kokouksessa päätettiin, että koulu rakennetaan alueen keskeiselle paikalle Torkkalaan. Torkkalan koulu valmistui vuonna 1896. Sitä ennen opetustointa oli ollut pari vuotta tilapäistiloissa.

1900-luvun alkupuoliskolla Niinijoen koulupiiriin rakennettiin useita uusia kouluja. Vuonna 1952 valmistunut Vilvaisten koulu oli jo Niinijoen alueen viides koulu. Loimaalla kansakoulu vaihtui peruskouluksi vuonna 1976. Samaan aikaan aloitettiin myös koulukuljetukset. Tämä johti pienten koulujen sulkemiseen. Torkkalan koulun oppilaat siirtyivät Lappijoen kouluun vuonna 1976. Vuonna 1978 Torkkalan koulun osti taiteilija Alpo Jaakola. Tontin keskellä kulkee Torkkalan ja Vilvaisten kylien raja. Tästä Jaakola muodosti ateljeekodilleen nimen Torkville.

Vuonna 1996 Niinijoen alueella oli toiminnassa enää Lappijoen koulu, kun myös Pappisten kylän oppilaat siirtyivät sinne. Lappijoen koulu suljettiin vuonna 2002, kun uusi kyläkoulu valmistui pankin viereen.

Torkkalan koulun yläkoulun oppilaat vuonna 1936 otetussa kuvassa opettaja Aina Kairisen kanssa.

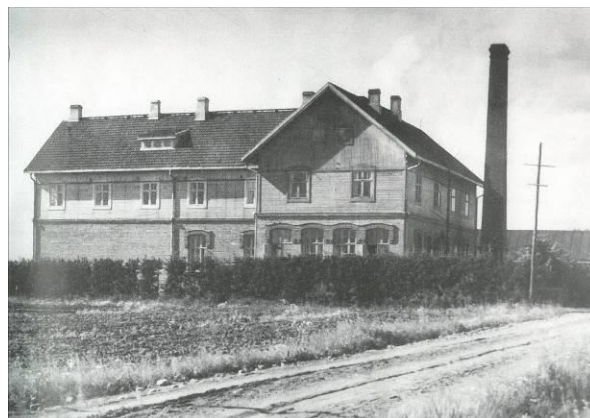

Kuva, Niinijoki ajan virrassa.

3.2. MEIJERI

Niinijoen meijeriyhtiö perustettiin vuonna 1897. Ensimmäiseksi toimipaikaksi vuokrattiin Vilvaisten Knuutilalta vanha rakennus. Vuonna 1901 toiminta muutettiin osuustoimintapohjaiseksi ja nimi muutettiin Niinijoen Osuusmeijeri Osakeyhtiöksi. Tämä oli Suomen ensimmäinen rekisteröity meijeri vuonna 1901 vahvistetun osuustoimintalain perusteella. Toiminnan laajentuessa pihapiirissä toimineet tilat kävivät ahtaiksi ja uusi meijeri valmistui vuonna 1911. Meijeritilojen lisäksi rakennuksessa oli myös yläkerrassa asuintiloja ja kokoushuone. Rakennusta laajennettiin vuosina 1916 ja 1926. Uuden meijerin valmistuttua alettiin tehdä myös juustoa ja sitä varten rakennettiin juustokellari. Voi oli kuitenkin meijerin päätuote ja juuston valmistuksesta luovuttiin jo kuuden vuoden kuluttua. Meijeri toimi höyryvoimalla vuoteen 1920 asti, jolloin Sallilan Sähkölaitos alkoi toimittaa voimavirtaa Niinijoelle. Meijerin yhteydessä toimi saha, joka siirrettiin vuonna 1919 lähelle uutta meijeriä. Sahalle rakennettiin oma rakennus vuonna 1923. Varsinaisen meijeritoiminnan lisäksi meijerillä oli merkittävä vaikutus kylän elinkeinoelämään, harrastuksiin ja vapaaehtoistoimintaan.

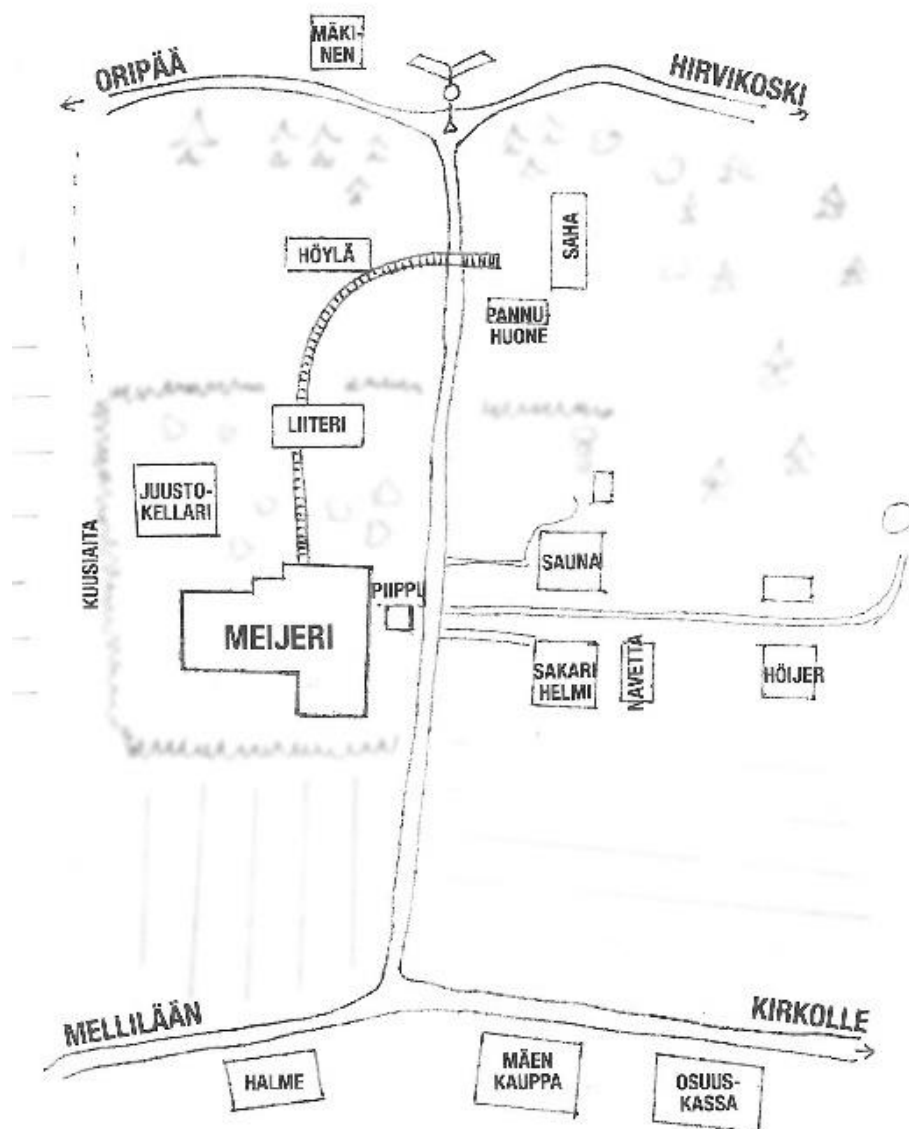
Maitomäärän vähenemisen takia meijerin toiminta alkoi supistua. 1970-luvun alussa meijeri solmi yhteistyösopimuksen Loimaan juustokunnan kanssa ja Niinijoen meijeristä tuli maidon vastaanotto-asema. Maidon vastaanotto siirtyi vuonna 1972 Hirvikoskelle ja meijerin kiinteistöstä päätettiin luopua. Saha ja meijerin kiinteistö myytiin vuonna 1973 ja viimeinen yhtiökokous pidettiin vuonna 1977. Yhtiöltä jääneet varat lahjoitettiin Loimaan Keskipitäjän Maamiesseuralle Niinipirtin kunnostamista varten. Pian meijeritoiminnan päättymisen jälkeen meijerirakennus paloi salamaniskun seurauksena. Osa rakennuksesta säilyi vuoteen 2017 asti, jolloin pahasti rapistunut osakin purettiin. Juustokellari sekä sahan rakennus ovat meijeritoiminnasta vielä jäljellä.

Kuvat, Niinijoki ajan virrassa.

Vielä jäljellä oleva juustokellari.

Kuva, Niinijoki ajan virrassa.

3.3. OSUUSKASSA / OSUUSPANKKI

Niinijoen Osuuskassan perustava kokous pidettiin vuonna 1902 Niinijoen Osuusmeijerillä. Toiminta alkoi Torkkalan kansakoululla ja vuodesta 1911 alkaen hallitus kokoontui Osuusmeijerillä. Kassa siirtyi meijeriltä vuonna 1937 Ala-Markulan tilalle, joka oli silloin kassan omistuksessa. Osuuskassa rakensi oman toimitilan vuonna 1941. Taloon tuli pankkisalin lisäksi kassanhoitajan asunto ja yläkerrotaan kaksi pientä vuokrattavaa asuntoa. Pankki toimii edelleen näissä tiloissa. Rakennusta on laajennettu kahdesti vuosina 1968 ja 1978. Vuonna 1970 Niinijoen Osuuskassan nimi muuttui Niinijoen Osuuspankiksi. Vuonna 2018 Niinijoen ja Mellilän Osuuspankit päättivät fuusiosta, jossa Mellilän pankki liitetään Niinijoen Osuuspankkiin. Pankin nimi vaihtuu Niinijokivarren Osuuspankiksi.

Niinijoen Osuuskassan v. 1940 valmistunut toimitalo.

Kuva, Niinijoki ajan virrassa.

Pankki nykypäivänä

3.4. RUKOUSHUONE

Niinijoen rukoushuonehanketta suunnitteleiden 1920-luvun paikkakuntalaisten tavoitteena oli saada oma kyläkirkko keskelle kylää. Vuonna 1920 he perustivat Luth.Ev.Nuorisoliiton Loimaan Niinijoen paikallisosaston. Kun kokoontumistilat kävivät liian pieniksi, rakennettiin rukoushuone Torkkalan kylään. Rukoushuone vihittiin käyttöön vuonna 1934.

Rukoushuoneen ulkoasu on säilynyt hyvin alkuperäisen mukaisena.

3.5. NIINIPIRTTI

Yksi suojeluskunnan toiminnan keskipisteistä oli nykyisen Heikinpirtin takana ollut 300-metrin ampu-marata ja sotilaallinen kuntorata. Ampumaradan läheisyyteen oli suunnitteilla myös majan rakentaminen, mutta rakennushanke ei edennyt. Vähitellen alettiin suunnitella oman seuraintalon rakentamista. Iittan talon mailta lohkottiin tila suojeluskuntatalolle vuonna 1935. Talo valmistui vuonna 1937. Rakennukseen tuli suuri sali, jonka takana on näyttämökoroke, ravintolahuone ja keittiö. Helmikuussa 1937 Niinipirtti otettiin käyttöön palvelemaan paikallista suojeluskuntatoimintaa ja sivistyksellisiä harrastuksia. Sodan jälkeen vuonna 1944 suojeluskunnat lakkautettiin ja Niinipirtti lahjoitettiin Loimaan keskipitäjän maamiesseuralle. Maamiestoimintaa Loimaalla on ollut vuodesta 1883 alkaen. Loimaan Keskipitäjän maamiesseura perustettiin vuonna 1909 ja sen toimialueena oli Loimaan kunnan kirkonseutu ja Niinijoki. Niinipirtin viereiselle tontille rakennettiin urheiluseura Jankon aloitteesta urheilukenttä vuonna 1955. Kentällä oli 300 metriä pitkä neliratainen juoksurata, pituus- ja korkeushyppypaikat sekä kuularinki.

Niinipirtti

Kuva, Niinijoki ajan virrassa.

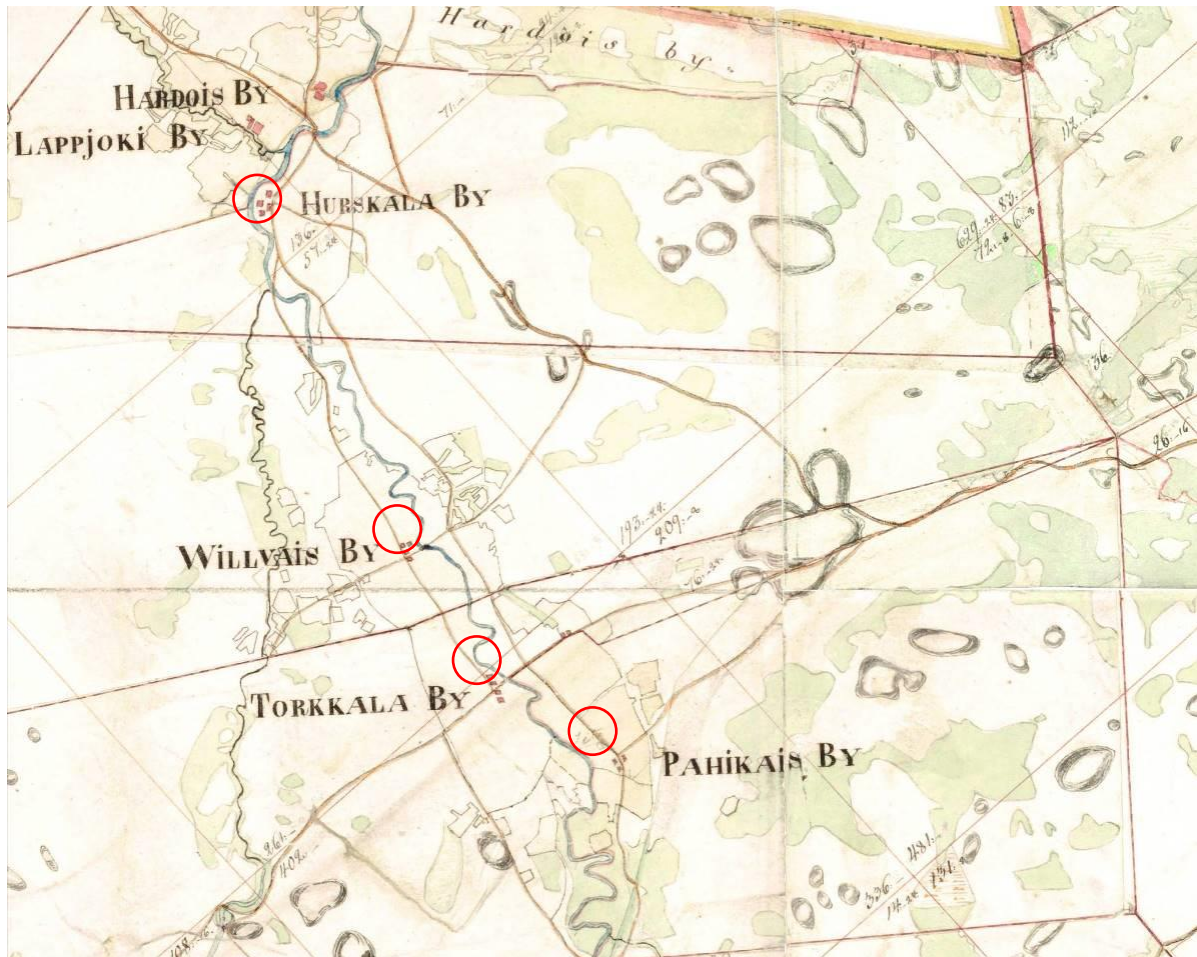

Niinipirtti nykypäivänä.

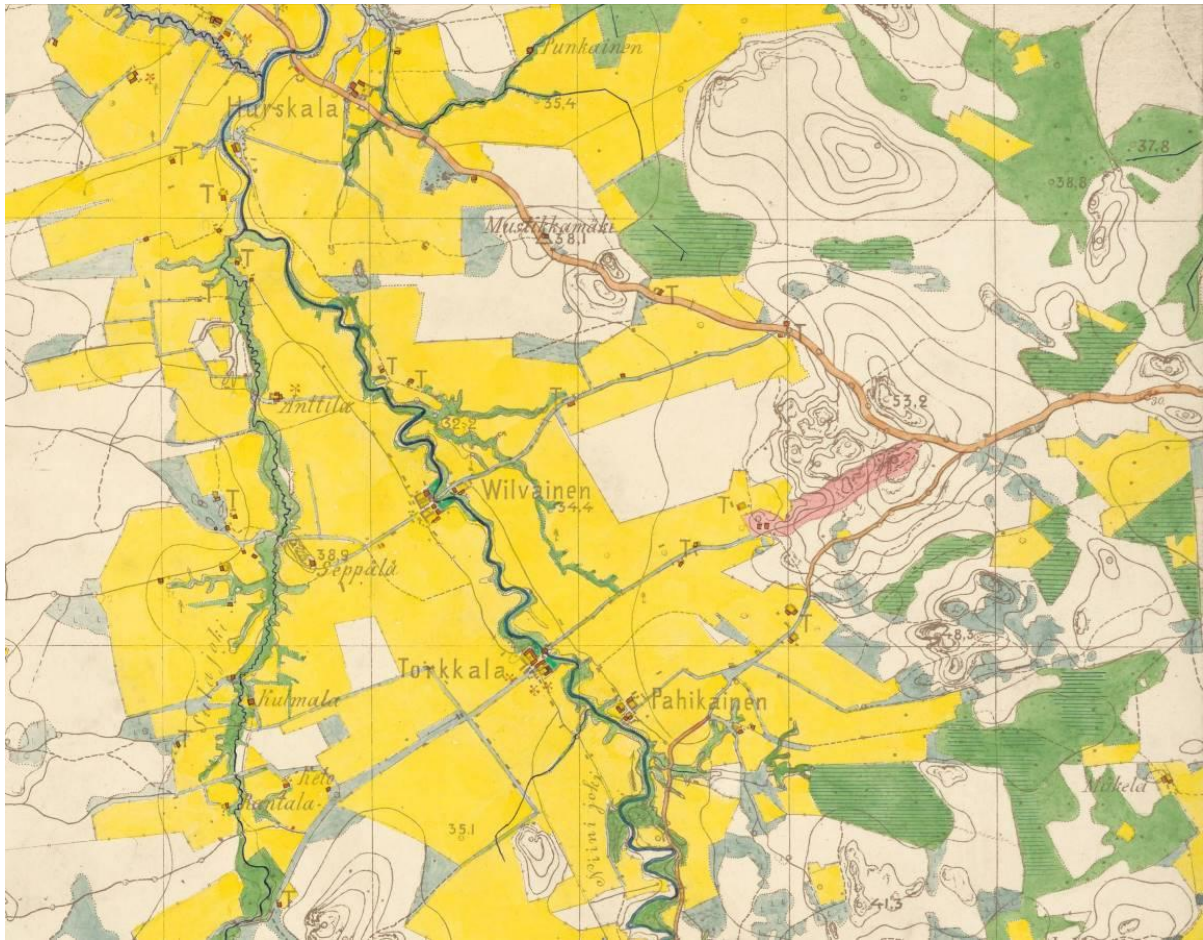
The map shows a topographic view of a region in Finland. Key locations labeled include Lappijoki, Hurskala, Vilvain, Torkkala, and Pahikainen. Infrastructure such as roads and rivers are depicted. A scale bar at the bottom indicates distances from 0 to 1500m.

4. KYLÄN KEHITYS

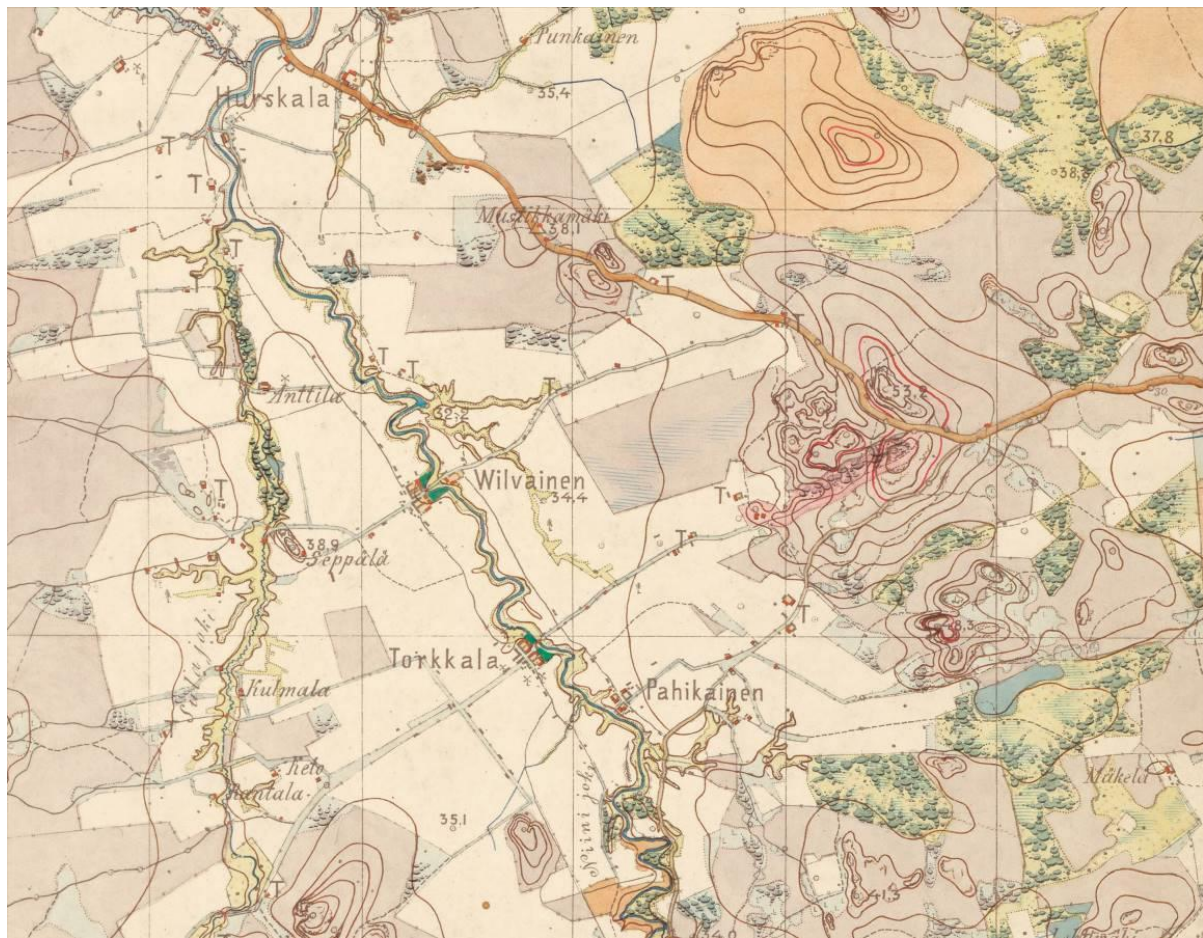
4.1. KARTTATARKASTELU KYLÄN KEHITYKSESTÄ

Vuoden 1846 Pitäjänkartastossa näkyy Niinijoen varren historiallisen ajan kylätontit ja niiden kanta-talot. Tieverkosto on jo pääpiirteissään nykyisen kaltainen.

Venäläinen topografikartta 1882. Joen ympäristön peltoaukeat on ovat jo suurelta osin viljelyssä. Kertunmäen länsipuolella ja Mustikkamäen lounaispuolella on vielä metsäalueita, jotka on vasta myöhemmin raivattu pelloiksi. Kylätonttien lisäksi muu rakentaminen on keskittynyt Sulajoen varteen. Myös Nykyisten Oripääntien, Niinjoentien, Kertunmäentien ja Pahikaistentien varsilla näkyy jo asutusta. Kantataloista Sallin talo on jo siirretty Oripääntien varteen ja Vilvaisten Knuutilan talo on jo siirretty Niinijoen toiselle puolelle.

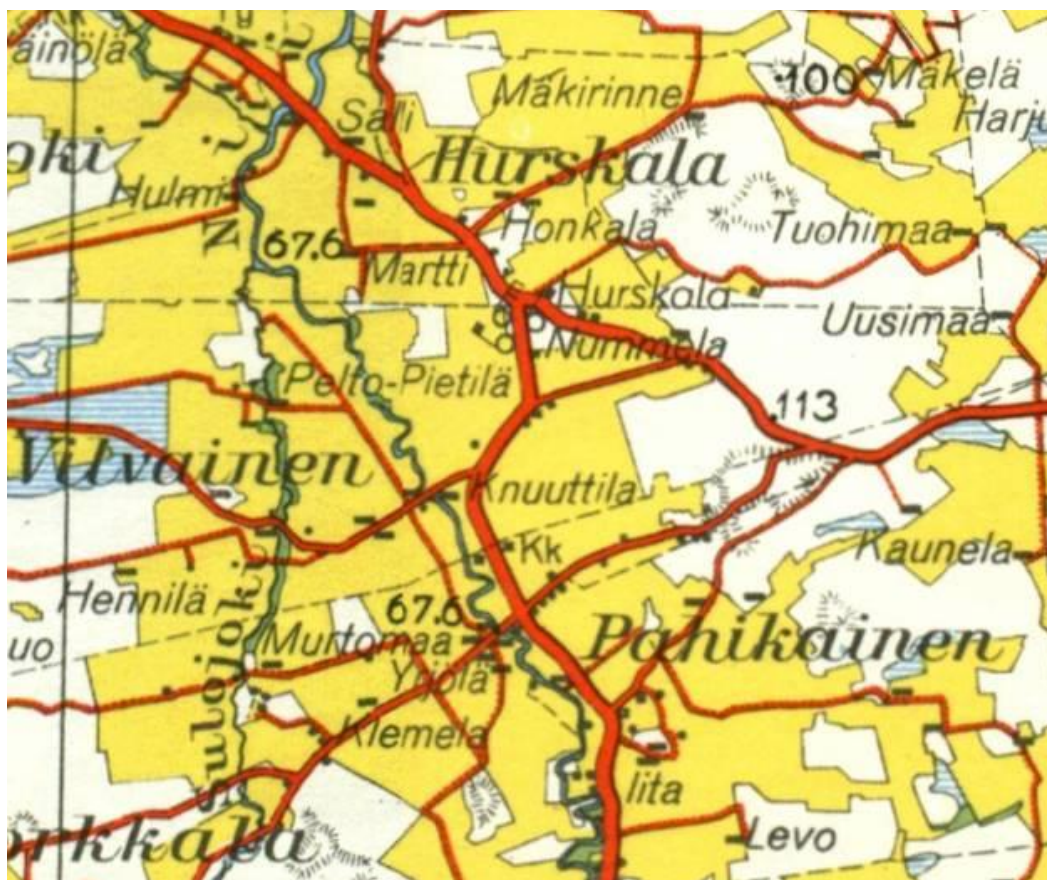
Senaatin kartasto 1883

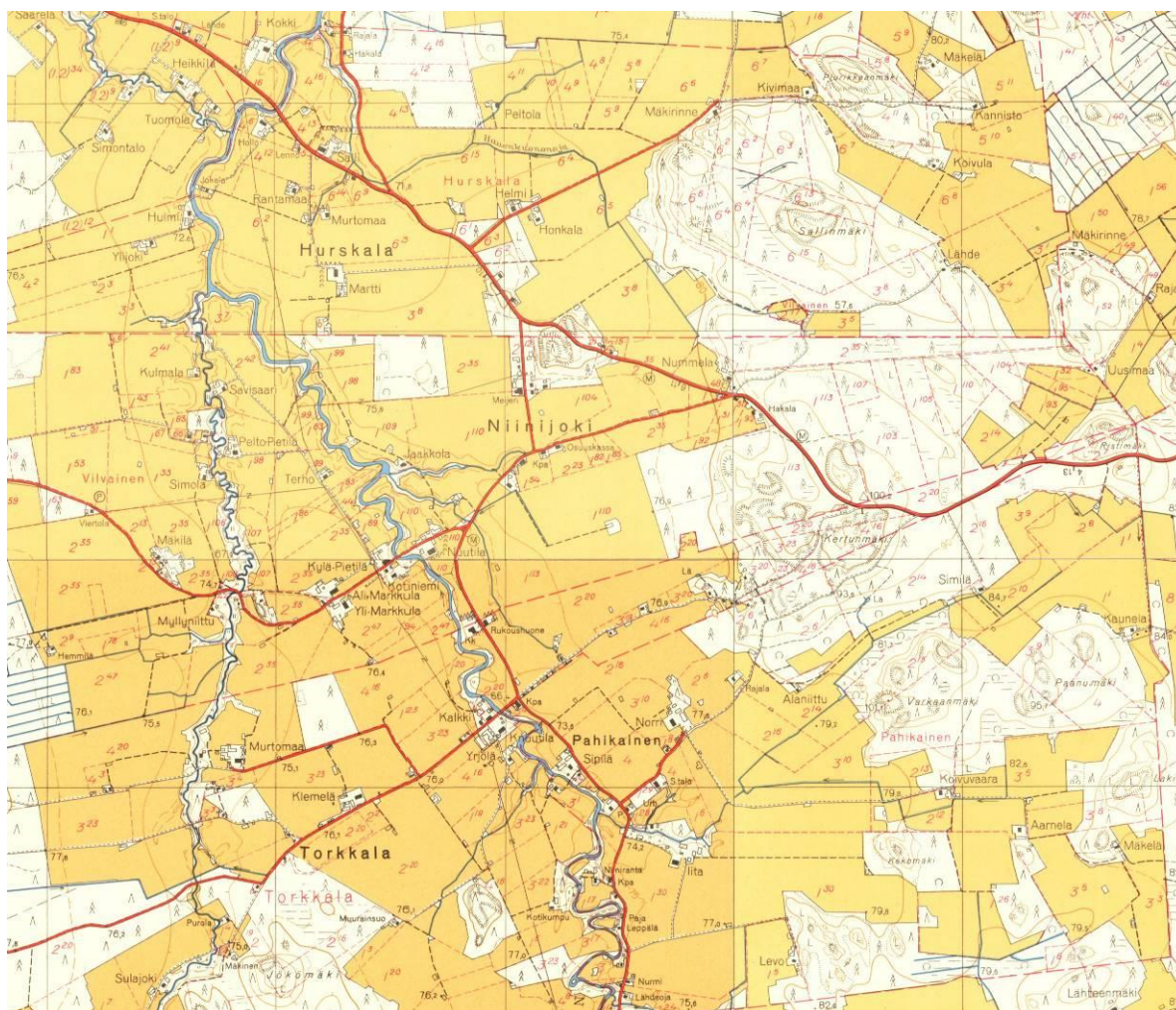
Loimaan kihlakunnan kartta 1905. Pahikaisten ja Krekilän kantatalot ovat vielä vanhoilla paikoilla. Vilvaisten ja Hurskalan kylätontit ovat jo hajonneet. Krekilän kansakoulu näkyy jo kartassa. Tieverkosto on jo lähes nykyisellään.

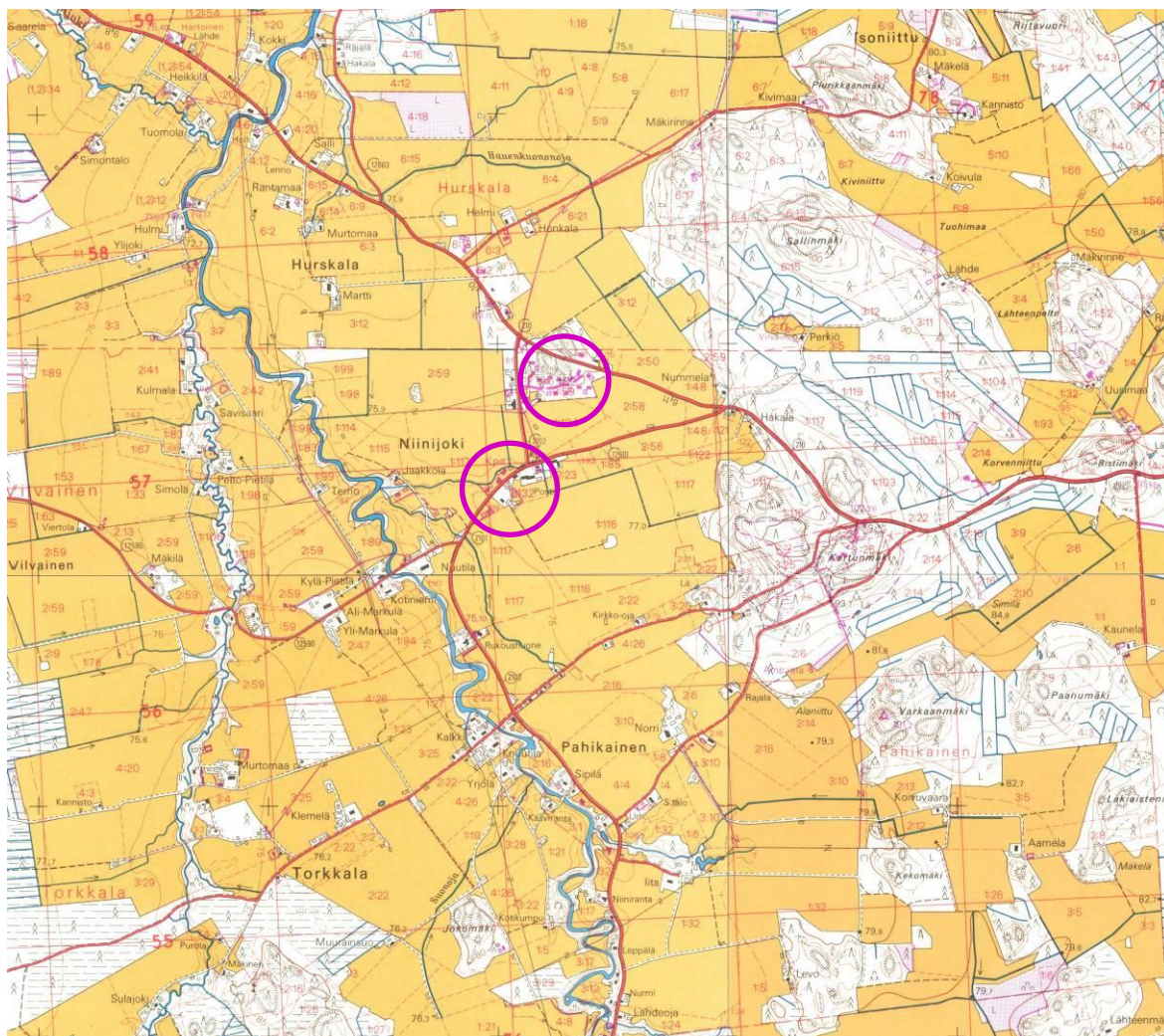
Taloudellinen kartta 1927. Uusina kohteita kartassa näkyvät jo meijeri ja Osuuskassa. Mustikkamäen ympäristöä on raivattu lisää peltomaaksi.

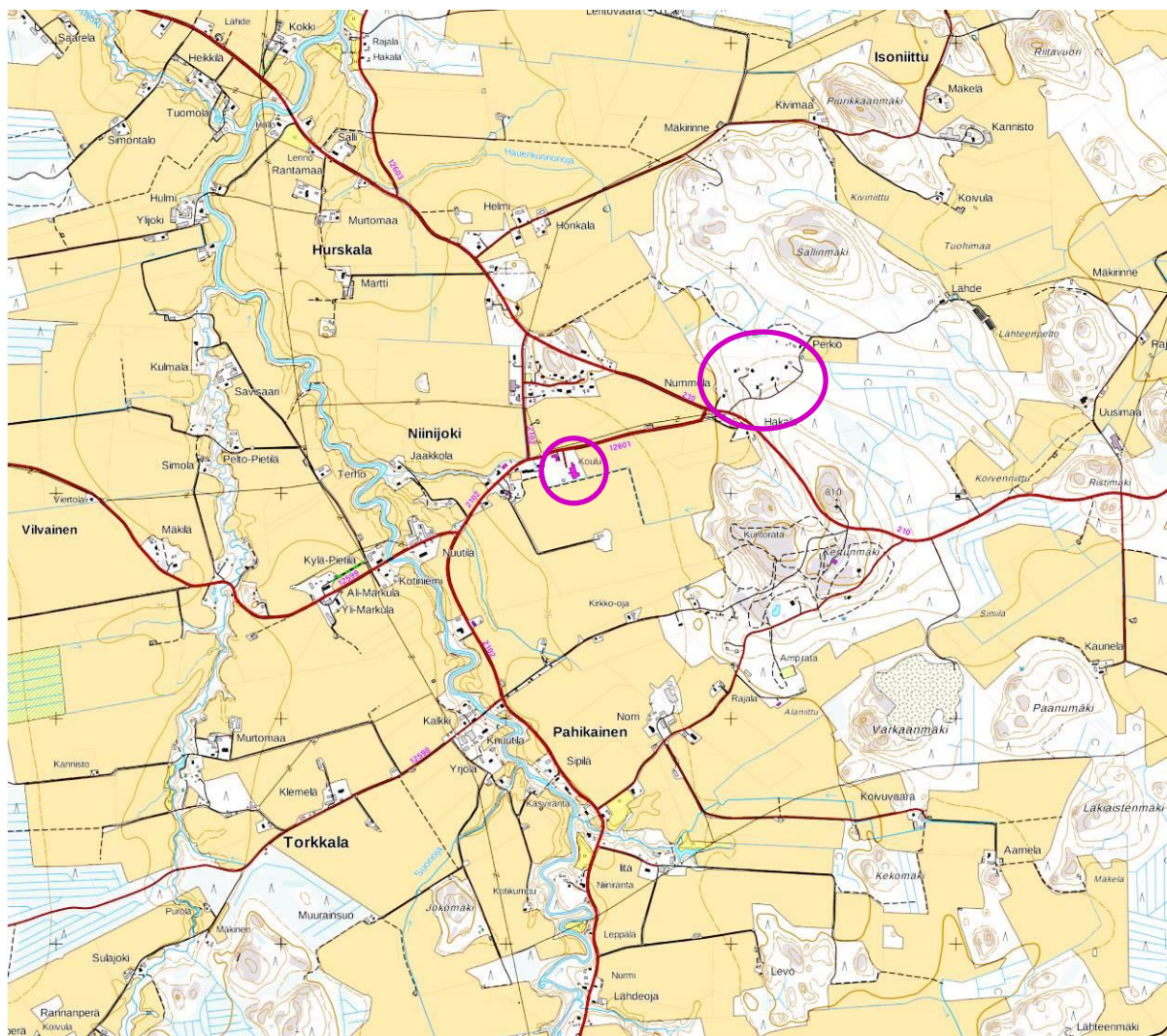
Taloudellinen kartta 1951. Meijerin länsipuolta on raivattu lisää viljelykäyttöön ja keskustan maisematila on avartunut entisestään. Rukoushuone näkyy jo kartalla.

Peruskartta 1963. Rakennukset sijaitsevat melko harvassa teiden varsilla. Nykyisellä paikallaan olevan Osuuskassan vieressä on kauppa. Meijeri muodostaa rakennuksineen pienen keskittymän. Myös Torkkalassa, Niinijoentie varressa, on kauppa. Niinipirtin eteläpuolella näkyy urheilukenttä.

Peruskartta 1993. Uusi rakentaminen on keskittynyt erityisesti Niinirinteen alueelle, johon on rakennettu 1980-luvun puolivälissä yli kymmenen omakotitalon asuinalue. Myös nykyisen keskustan kohdalle on Niinjoentien varteen rakennettu uusia taloja. Pankin vieressä näkyy alueen ainut rivitalo. Kertunmäen kuntorata ja ampumarata näkyvät myös kartassa.

Peruskartta 2018. Pankin vieressä näkyy vuonna 2002 rakennettu Niinijoen uusi koulu. Sallinmäen ja Kertunmäen välissä on 2000-luvun alussa rakentunut viiden omakotitalon ryhmä.

Lähteet: Niinijoki ajan virassa, Niinijoen kyläyhdistys r.y., 2004

Kartat: Maanmittaushallituksen arkisto/digi.narc.fi